

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 471

din 22 mai 2012

Cu nota nr. 676/IJ/229/SIP/2012, Inspecția judiciară – Serviciul de inspecție judiciară pentru procurori a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, propunerea de a dispune cu privire la cererea formulată de domnul procuror Mihai Negulescu, din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov, de apărare a independenței, imparțialității și reputației sale profesionale.

Cererea întemeiată pe dispozițiile art. 1 alin. (1) și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost depusă la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 20.04.2012.

Domnul Mihai Negulescu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov a susținut că, la data de 22 februarie 2012, a luat cunoștință de conținutul solicitării doamnei _____, prin care aceasta a solicitat Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, preluarea dosarului penal nr. _____, înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov și aflat în instrumentarea sa, în vederea „soluționării rapide și profesionale a acestuia”.

În motivarea acestei cereri, doamna [redacted] a susținut că procurorul de caz ar fi dispus în cauză o constatare medico-legală și nu o expertiză medico-legală, cum s-ar fi impus, refuzând, totodată, participarea la efectuarea acesteia a unui expert recomandat de familia persoanei decedate.

În cererea susmenționată, doamna [redacted] a mai solicitat să se efectueze inclusiv verificări privitoare la existența unor posibile abateri disciplinare, comise de domnul procuror Mihai Negulescu.

Domnul procuror Mihai Negulescu, a considerat că, urmare acestor demersuri și afirmații, i-a fost știrbită independența în instrumentarea dosarului nr. [redacted], precum și reputația profesională.

Din verificările efectuate de Inspecția Judiciară a reieșit că la data de 13 ianuarie 2012, persoanele vătămate [redacted], respectiv fiica numitului [redacted], au formulat și depus la Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, o plângere penală prin care reclamau că

din cadrul Spitalului Militar Brașov, urmare unor culpe medicale, au determinat decesul soțului, respectiv tatălui lor, care a fost internat, tratat și operat în cadrul acestei unități spitalicești.

Plângerea a fost trimisă Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov cu adresa nr. 31/VIII/1/2012 din 13 ianuarie 2012, unde a fost înregistrată sub nr. [redacted], iar dosarul format a fost repartizat domnului procuror Mihai Negulescu, spre competență soluționare.

Apreciind că se impune de urgență, lămurirea circumstanțelor medico-legale în care s-a produs decesul numitului [redacted], domnul procuror Mihai Negulescu a dispus, prin rezoluția din 13 ianuarie 2012, efectuarea de către Serviciul Județean de Medicină Legală Brașov, a unei autopsii a cadavrului susnumitului, pentru a se stabili felul și cauza morții, respectiv dacă între intervențiile chirurgicale efectuate și deces, există o legătură de cauzalitate.

Prin plângerea penală formulată și persoanele vătămate, au solicitat efectuarea „unei autopsii medico-legale care să stabilească condițiile și împrejurările decesului”, însă

au indicat ca aceasta să fie efectuată de Institutul Național de Medicină Legală București „Mina Minovici”.

În cursul aceleiași zile, persoanele vătămate au revenit cu mai multe cereri prin care au repetat solicitarea de efectuare, în regim de urgență, a „unei autopsii medico-legale”, însă, la un moment dat, și-au modificat această solicitare, în sensul că doreau să se efectueze o „expertiză medico-legală și nu o constatare medico-legală”.

Nu au motivat această ultimă cerere, însă au indicat să fie numit un expert recomandat, în persoana domnului medic legist

Prin ordonanța din 16 ianuarie 2012, domnul procuror a respins aceste cereri, invocându-se prevederile art. 115 Cod procedură penală, care reglementează procedura efectuării celor două mijloace probatorii, ordinea în care se dispun acestea, precum și condițiile în care poate fi numit un expert recomandat de parte.

La data de 7 martie 2012, Serviciul Județean de Medicină Legală Brașov a finalizat raportul de autopsie medico-legală, prin care s-a concluzionat că moartea numitului a fost neviolentă și s-a datorat insuficienței pluriorganice acute, în evoluția unui șoc septic, ca urmare a unui ulcer duodenal cronic, penetrant în pancreas operat și complicat cu pancreatită acută necrotico-hemoragică abcedată, complicație care nu a putut fi înlăturată prin intervențiile chirurgicale ulterioare repetate și prin tratamentul complex de terapie intensivă.

S-a concluzionat că între diagnosticul stabilit și deces, există o legătură de cauzalitate indirectă (prin complicațiile postoperatorii apărute).

S-a mai reținut că tratamentul și intervențiile chirurgicale efectuate au fost adecvate afecțiunilor de care suferea pacientul.

La data efectuării verificărilor, domnul procuror Mihai Negulescu urma să prezinte concluziile raportului, persoanelor vătămate și făptuitorilor din cauză, urmând ca, în funcție de cererile și obiecțiunile acestora, să se aprecieze asupra necesității efectuării și a unui raport de expertiză medico-legală în cauză.

La data de 16 ianuarie 2012, doamna , în calitate de
a adresat Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, o cerere prin care a solicitat „preluarea imediată de către

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dosarului penal nr. _____ aflat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov și soluționarea rapidă și profesionistă a acestuia”.

De asemenea, a mai cerut să se verifice dacă domnul procuror Mihai Negulescu „a comis posibile abateri disciplinare” și să fie sesizată Inspekția Judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii în acest sens.

În motivarea acestei cereri, doamna _____ a susținut că numitul _____ a fost tatăl numitului _____ decedat în condiții neelucidate în timpul revoluției din 1989, caz pentru care România a fost condamnată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru lipsa unei anchete eficiente și imparțiale.

A mai menționat că, în virtutea responsabilităților pe care le-ar avea față de persoanele și asociațiile care i se adresează, în calitatea sa de _____

înțelege să informeze conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție despre faptul că procurorul de caz a refuzat, la cererea familiei, efectuarea unui raport de expertiză medico-legală, cu participarea unui expert recomandat, deși aceasta era necesară pentru ca familia și întreaga societate să afle circumstanțele morții numitului _____.

Totodată, a adăugat că ar fi nefiresc și de neiertat dacă, după ce în urma uciderii copilului în timpul Revoluției, nu s-a ajuns la identificarea și condamnarea vinovaților, din vina parchetului, așa cum a constatat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, familia _____ să re trăiască aceeași experiență, inclusiv din partea procurorilor.

Această cerere a fost trimisă în format electronic pe adresa de e-mail a Biroului de Presă din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care, la rândul său, a comunicat-o în aceeași modalitate, Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov.

La data de 22 februarie 2012, domnul procuror Mihai Negulescu a luat cunoștință de conținutul acestei cereri, care a fost direcționată pe mail-ul de serviciu al acestuia, de către specialistul IT din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov.

Ministerul Public nu a dat curs cererii doamnei , dosarul rămânând, în continuare, în instrumentarea domnului procuror Mihai Negulescu.

Din verificarea actelor de cercetare efectuate în cauză de către domnul procuror Mihai Negulescu, a rezultat că acestea au fost realizate cu maximă celeritate, mijloacele procedurale dispuse au fost cele prevăzute de Codul de procedură penală, iar actele procesuale au fost motivate corespunzător în fapt și în drept.

Cererile părților au fost analizate cu atenția necesară, domnul procuror pronunțându-se asupra acestora, în termenele și în condițiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul și procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod, se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii care, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acestora, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun, sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

Conform art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. Judecătorii sau procurorii care consideră că independența și imparțialitatea le sunt afectate în orice mod, prin acte de imixtiune în activitatea profesională, se pot adresa Consiliului Superior al Magistraturii pentru a dispune măsurile necesare”.

Domnul procuror Mihai Negulescu a sesizat, printre altele, ingerința în activitatea de urmărire penală decurgând din modalitatea în care doamna

s-a adresat conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de pe poziția unei persoane care nu are nicio calitate în cauza la care face referire, dar care ocupă o

Demersul doamnei , prin forma de concretizare a acestuia, respectiv cererea adresată conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care solicita preluarea dosarului și efectuarea anumitor acte de urmărire penală în cauză și prin care făcea aprecieri negative în privința competenței profesionale și corectitudinii domnului procuror Mihai Negulescu, a fost perceput de acesta drept o ingerință în activitatea de urmărire penală.

Potrivit art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, procurorii sunt independenți, potrivit legii, în efectuarea urmăririi penale și în adoptarea soluțiilor.

Verificarea legalității și temeiniciei actelor și măsurilor luate de procuror, este de competența procurorului ierarhic superior, potrivit art. 278 Cod procedură penală, care poate fi sesizat de persoana ale cărei interese legitime au fost vătămăte.

Aprecierile asupra legalității și temeiniciei actelor și măsurilor procurorului, făcute de persoane care nu au nicio calitate procesuală în cauză, pot fi considerate ca o ingerință în actul de justiție, concretizată într-o presiune exercitată asupra procurorului investit cu soluționarea dosarului.

Totodată, potrivit art. 209 alin. 4¹ Cod procedură penală, procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare, pot prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, prin dispoziția conducătorului parchetului ierarhic superior.

Independența poate fi definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție (influență) externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe.

În același timp, imparțialitatea este calitatea de a fi imparțial, nepărtinitor, obiectiv. A fi imparțial înseamnă a fi capabil de a face o apreciere justă și obiectivă.

Raportând conceptul de imparțialitate la sistemul judiciar, în literatura juridică se susține că imparțialitatea se referă la starea de spirit sau atitudinea magistratului în raport cu problemele și părțile dintr-un anumit caz.

Termenul de imparțialitate se referă la absența părtinirii reale sau doar percepute.

Independența magistraților, în general și a procurorilor, în special, este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil.

Această independență nu este însă o prerogativă sau un privilegiu în propriul interes al procurorului, ci în interesul statului de drept și a celor care caută și doresc înfăptuirea justiției.

Principiul independenței justiției, presupune și independența fiecărui procuror în parte, în exercitarea funcțiilor sale judiciare. Procurorii trebuie să ia decizii în mod independent și imparțial, potrivit legii, și să poată acționa fără nici un fel de restricții, influențe nepotrivite, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte din partea oricărei autorități.

Prin raportare la cele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că cererea adresată Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de doamna _____, în condițiile în care nu era parte în dosarul nr.

_____ al Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov, aflat în instrumentarea domnului procuror Mihai Negulescu, prin care se solicita preluarea dosarului de la acesta, efectuarea doar a unor anumite acte de cercetare în cauză, precum și rezervele exprimate cu privire la competența profesională, imparțialitatea și corectitudinea magistratului, prin aparența creată, constituie o ingerință în activitatea de urmărire penală, de natură a aduce atingere independenței și imparțialității domnului procuror.

În privința solicitării de apărare a reputației profesionale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că, sub acest aspect, cererea domnului procuror Mihai Negulescu nu este admisibilă, pentru următoarele considerente:

Reputația este definită ca fiind părerea publică, favorabilă sau nefavorabilă, despre cineva sau ceva, ori felul în care este cunoscut sau apreciat.

Prin urmare, se poate vorbi despre o atingere adusă reputației profesionale a unui magistrat, numai atunci când afirmațiile au un caracter public sau sunt aduse la

cunoștința publicului, sunt de natură să atragă neîncrederea cetățenilor în capacitatea profesională și corectitudine a magistratului și sunt neîntemeiate.

Sub acest aspect, verificările efectuate de Inspecția Judiciară au relevat împrejurarea că, cererea doamnei [redacted] a fost adresată Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, acesta a transmis-o apoi, pe adresa de e-mail a Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov (care poate fi accesată doar de personalul desemnat din cadrul acestui parchet), iar ulterior a fost direcționată pe mail-ul de serviciu al domnului procuror Mihai Negulescu.

Plenul constată că, în cadrul procedurii nu s-au realizat afirmații defăimătoare la adresa domnului procuror sau cu privire la activitatea profesională a acestuia, iar pe de altă parte procedura administrativă nu s-a realizat în mod public, astfel încât nu este îndeplinită condiția de publicitate care să afecteze actul de justiție, conținutul cererii fiind cunoscut doar de un număr restrâns de persoane din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov.

În raport de aceste considerente, Plenul apreciază că reputația profesională a domnului MIHAI NEGULESCU, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov, nu a fost afectată, motiv pentru care va respinge cererea formulată în acest sens.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a independenței și imparțialității profesionale formulate de domnul MIHAI NEGULESCU, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov.

Art. 2 – Respingerea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul MIHAI NEGULESCU, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Biroului de informare publică și relații cu mass-media, în vederea emiterii unui comunicat de presă în sensul celor dispuse.

Data în București, la data de 22 mai 2012

Președinte,

Judecător Alina Nicoleta GHICA

Hotărârea nr. 471 din data de 22 mai 2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.